

k) avdragsrätten för inbetalningar under i motsvaras av att utdelningar beskattas, och

l) sparmedlen ska som utgångspunkt betalas ut efter att pensionsåldern har inträtt?

2. Om den första frågan besvaras jakande, ska artikel 13 B d 6 i sjätte direktivet tolkas så, att begreppet "förvaltning" omfattar en leverans av det slag som avses i det nationella målet, se kapitel 1.2 i beslutet att begära förhandsavgörande?

3. Ska en leverans av det slag som avses i det nationella målet rörande pensionsbetalningar, se kapitel 1.2 i beslutet att begära förhandsavgörande, betraktas som en enda tjänst eller som flera särskilda tjänster som ska bedömas var för sig i förhållande till artikel 13 B d 3 i sjätte direktivet?

4. Ska artikel 13 B d 3 i sjätte direktivet tolkas så att det undantag från skyldigheten att erlagga mervärdesskatt som föreskrivs i den bestämmelsen för transaktioner rörande betalningar eller överföringar omfattar en leverans såsom den i det nationella målet rörande pensionsbetalningar, se kapitel 1.2 i beslutet att begära förhandsavgörande?

5. Om den fjärde frågan besvaras nekande, ska artikel 13 B d 3 i sjätte direktivet tolkas så att det undantag från skyldigheten att erlagga mervärdesskatt som föreskrivs i den bestämmelsen för spar- eller transaktionskonton omfattar en leverans såsom den i det nationella målet rörande pensionsbetalningar, se kapitel 1.2 i beslutet att begära förhandsavgörande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litauen) den 25 oktober 2012 — Juvelta UAB mot Lietuvos prabavimo rūmai

(Mål C-481/12)

(2013/C 9/53)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Juvelta UAB

Motpart: Lietuvos prabavimo rūmai

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 34 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser som stadgar att försäljning av guld föremål i en av Europeiska unionens medlemsstater som har importerats från en annan medlemsstat och som har godkänts för försäljning i den (exporterande) medlemsstaten förutsätter att föremålen av ett oberoende kontrollstämpningsorgan, som har godkänts av en medlemsstat, har försetts med en stämpel som bekräftar att det stämplade föremålet har analyserats av detta organ och som ger upplysningar om finhaltsstandarden för föremålet som kan förstås av konsumenterna i den importerande medlemsstaten, i ett sådant fall då sådana upplysningar om finhaltsstandarden ges i en ytterligare separat stämpel eller märkning på guld föremålet?

2. Har det någon betydelse för svaret på fråga 1 att, såsom i förevarande mål, den ytterligare stämpeln avseende finhaltsstandarden för guld föremålen, som föremålen har försetts med och som konsumenterna i den importerande medlemsstaten kan förstå (exempelvis märkning med de tre arabiska siffrorna 585), inte har påförts av ett oberoende kontrollstämpningsorgan i en av medlemsstaterna i Europeiska unionen, när de upplysningar som ges i stämpeln har samma innebörd som de upplysningar som anges i den stämpel som har påförts föremålet av det oberoende stämpningsorganet i den exporterande medlemsstaten (exempelvis den exporterande medlemsstatens stämpel med den arabiska siffran 3, vilken enligt denna stats nationella rätt ger uttryck för en finhalt på 585)?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresný súd Prešov (Republiken Slovakien) den 29 oktober 2012 — Peter Macinský, Eva Macinská mot Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Mål C-482/12)

(2013/C 9/54)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Prešov

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Macinský, Eva Macinská

Motpart: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Tolkningsfråga

Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det utgör hinder för en medlemsstats bestämmelser — såsom artikel 151j punkt 1 i civillagen jämförd med övriga lagbestämmelser som är i fråga i målet vid den nationella domstolen — som ger en kreditgivare rätt att kräva fullgörelse av en förpliktelse som följer av otillbörliga avtalsklausuler genom att använda den säkerhet som ställts och sälja den fasta egendomen trots konsumentens invändningar, och trots att parterna är oeniga i frågan och avtalsklausulerna inte prövats av något rättsskipande organ eller någon annan oberoende dömande instans?

⁽¹⁾ EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 5 november 2012 — Eli Lilly and Company Ltd mot Human Genome Sciences Inc

(Mål C-493/12)

(2013/C 9/55)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eli Lilly and Company Ltd

Motpart: Human Genome Sciences Inc

Tolkningsfrågor

1. Vilka är kriterierna för när en produkt ska anses ”skyddas av ett gällande grundpatent” i den mening som avses i artikel 3 a i förordning 469/2009/EG⁽¹⁾?
2. Gäller andra kriterier när produkten inte är ett kombinationsläkemedel, och om så är fallet vilka är dessa andra kriterier?
3. För det fall patentkraven avser en antikropp eller en grupp antikroppar, är det tillräckligt att antikroppen eller antikropparna har definierats utifrån hur de binder sig till ett målprotein, eller krävs en definition av antikroppens eller antikropparnas struktur, och i sådana fall, i vilken omfattning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggsskydd för läkemedel (kodifierad version) (Text av betydelse för EES) (EUT L 152, s. 1).

Överklagande ingett den 19 november 2012 av TeamBank AG Nürnberg av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 19 september 2012 i mål T-220/11, TeamBank AG Nürnberg mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: TeamBank AG Nürnberg (ombud: D. Terheggen, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 19 september 2012 i mål T-220/12 och

— bifalla klagandens yrkanden i första instans, såsom de framgår av ansökan av den 18 april 2011.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad avser artikel 8.1 b i gemenskapsvarumärkesförordningen⁽¹⁾ genom att anse att det föreligger risk för förväxling mellan figurmärkena ”f@ir Credit” och ”FERCREDIT”.

Klaganden anser, i motsats till tribunalen, att det föreligger en uppenbar visuell skillnad i totalintrycket av respektive figurmärke. Därutöver ska det beaktas att de omtvistade figurmärkena används för finansiella tjänster, vilka normalt sett innebär betydande ekonomiska följder för de berörda konsumenterna. Därför måste det utgå från att normalkonsumenten visar särskild uppmärksamhet när han ser dessa varumärken och således med hög sannolikhet lägger märke till aktuella skillnader. Tribunalen har inte lagt tillräcklig vikt vid denna omständighet.